

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

זב.

עין משפט
נר מצוה

כב א ב ג מ"י פ"א
מחל' יצט הר"א
ו"פ"א חסד"ה ב סגמ עשין
גא טו"ש"ע הר"ע סימן
קסו עשין ב'
כב ד ה ו חסד"ה פ"א מחל'
אשוח הלכה חכ אב
ו"פ"א מחל'סו חסד"ה
ביאה הלכה ד סגמ עשין
מח טו"ש"ע ס סימן כ'
עשין ד'
כד ז ח מ"י פ"א מחל'
גירושין הלכה ב סגמ
שס עשין פ"א חסד"ה
סימן קסו פ"א
כה ז ח מ"י פ"א מחל'
סגדיריה הלכה ה
סגמ לאחין דה טו"ש"ע ח"מ
ס' ח עשין פ"א
כו י א ב מ"י פ"א מחל'סו
טוען וטוען הלכה ה
טו"ש"ע שס ק' פ"א חסד"ה
כז ב מ"י פ"א חסד"ה
אשוחי ביאה הלכה
ט סגמ לאחין קפ'
כח א ב מ"י פ"א מחל'
חסד"ה ביאה הלכה
י':

בב מ מ"י פ"ב מהלכות
 יום ה' הלכה א' סמג
 עשין נא תוש"ע אה"ע ס'
 קסו סע"ב:
ל ג מ"י פ"ג מהלכות
 אצות הלכה ג סמג
 עשין מה תוש"ע שם סימן
 לב סע"א א' ב:
לא ס מ"י פ"ד מהלכות
 יום ה' הלכה לב:

לב ע מיי פ"ה שם הלכה
א סמג עשין נא נב
טוש"ע שם סי' קע סעיף
א:
לב פ מיי פ"י מהל'
גרושין הלכה א סמג
לחזן קרב טוש"ע שם סימן
ו סעיף א:
לד צ מיי פ"ג שם הל' ו
סמג עשין נ טוש"ע
שם סי' קלב סעיף א:

תורה אור השלם

1. אִשָּׁה זֹנָה וְחִלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ בִּי קֹדֶשׁ הוּא לַאלֹהִיוֹ:

תום' חד מקמאי

כבעא מניה אבוי מרבי
תני לה גז ואמר לה
הנין את מנורשת ממני
ואיזו את מנורת לכל אדם
ומהו גז יב' מדרבנן
הנין [גט] דמתיב א"ל
כיבמה גז דלא
מתיב
מתיב בא"א לא מתיב
כיביבמה או דלמא אתי
האלחופי ביטאט מעליא
גלוט
ורואשה גירושא: מאישה
אפילו לא תנשה לאה
מאשה פטרלה בכתובה
והוה ריה הגט שפוסל
בכתובה אמרי רבי חוב
למה שומר לרבי חוב
אנן דרית' לנשקא
אנן ארשנה דר' גז מפני
שבידור לגרשה. לאשה
ועלמה אינו גז. וכפי'
לדא הגט מאמינן אמר
ללבלל כתוב גז לארסתי
לנשקאנשה ארשנתי אי
גז מפני תקנת לוי שזא
יאמר גישה קודם לבנה
בכתוב כגון דרבת גז זמן
המשהות ארסיא משום
תקנת לוי דלא תרביט גז
לנשקא ויהויה לנשקא

אם בעל ועשה מאמר פשיטא דהא קניא בביאה. לא הא פריך פשיטא דקניא צביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידי אלא הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ציאה אינו מגרע ואם צביאה לחוד קנה בשביל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא אם בעל בלא מאמר

קנה דס"ד לא קני חלא אס כן עושה
כמלוסה מקדש ואחר כך צועלה
ומתמתינן דתנן בריש קידושין (דף
ג.) היצמה נקנית צביאה לא שבעין
ליה דלגמא היינו מדאורייתא וכן ה"א
דתנן דתנן צבתינא (נפלי:) הבעיה
בזמן שהיא צבתינא אין אחרייה כלום
דלגמא גמי היינו משום דמדאורייתא
קני ופריך והתניא לוקה וידע שפיר
דמדרבנן לוקה חלא דס"ד ללוקה
מדרבנן משום דנשאוהו חכמים
כפוגע באשת אח שלא במקום מזה
וא"כ מדרבנן לא קני לך חלא מאמר
ומשני מכת מדרות מדרבנן ומשום
פרישותא צעלמא דרבי:

ל ועשה מאמר קנה
פשיטא דהא קניה
ם בעל בלא מאמר
כת מרדות ימדרבנן
קדש בביאה ה'ומאן
דמקדש בלא שדוכי
ומאן דמסר מודעא
שליחא דרבנן ו'ומאן
ליה תלתין יומין ולא
שמתיה י'ועל חתנא

ר אין דחליף לא ווא
ני חמוהי ונגדיה רב
ידיה דיים מחמתיה
לא מנגיד רב אלא
שדוכי ואיכא דאמרי
שום פריצותא ת"ר
כסף או שוה כסף
יצד כדאמרן ^ז כתב
חרס אע"פ שאין בו
קודשת לי אמר אביי
מין כיצד כתב לה
קבילית ית פלונית
סה כראוי ^י ובלבד
בסי בעלה הראשון

תקינו לה רבנן משני ענינו להוציאה בעא לה גמ ואמר הרי את מותרת לכל אדם ואי גמ דמהני באשת לא מהני באשת איש למא אתי לאחלופי למא אתי לאחלופי הניירא בעלמא ה"נ הונגה דתניא וואשה וישא לא יקחו והיינו י"ו אמר אחד ללבלר מפני שבדיו לגרשה ולאשה

שזה פירושה כמו אין שום פירושה יש לומר דמאוס דכתיב ציה וטוה^ו: **לכשאכנסנה** אגרשנה הרי זה גמ'. ציה גמטה קודם לבנה ובקונטרס פ' דהכא נמי לא קאמר דהוי קאמר אין גט משמע דלא הוי גט כלל ואר"מ דהכא ישן לא הוי שלא נתייחד עמה אחר זמן הכתוב בגמטה ואר"מ

וְהָיָה גַם אַחֵר גַּם הוּא. בְּתִמְנִיָּה וְכִי זֶה גַּם אַחֵר גַּם דַּקְתָּנִי רִישָׁא וְהִסְתַּחֲבִיתִּים חֹמְרִים יֵשׁ גַּם אַחֵר כּו' וּמִפְרָשׁ כִּילָד עֲשֵׂה מֵאִמֶּר כּו' דִּהְיוּ גַּם אַחֵר מֵאִמֶּר: כְּדֹאמֶר. בְּצִרְיִיתָא לְעֵיל כִּילָד אֲר"ג כּו' וּבְתִמְנִיָּה לֹא פִירֵשׁ: הוּאִיל דֹּאמֶר מֵר. בְּפֶרֶק ד' אַחֲזִין (לְעֵיל דָּף כט:): וְהִסְתַּחֲבִיתִּים

ה'א' גט אחר גט הוא
קאמר גט אחר הגט
בראמור' יבם אחד ויבם
עשה מאמר ביבמות
הימנו חליצה: עשה
כמצותה: לימא מס
דאמר רב הונא *מצו
בוטל אימא אף זה כ
(ב) כיון דאמר מר
פרהר דמינו יורה

הַמִּשְׁכָּה הַזֶּה הָיְתָה חֲמוּמוֹ מִמֶּנּוּ: וְכֵן לֹא
בִּסְפָּק אִם שׁוֹה כֶּסֶף. וְאָמַר לֵה הַמִּקְדָּשׁ
לֵי בְמֵאמֶר יִבְנִין. וְעַתָּה דִּיחַז לֵה
מִמֶּדֶל לֹא קִדּוּשִׁין גְּמוּרִים הֵן כְּקִדּוּשֵׁי
תּוֹרָה שֶׁהֵי אֵין קִדּוּשִׁין תּוֹסֵפִין בָּשֵׁם
וְהָאֵלֶּה וְהַמּוֹרֶה לֹא הַמִּירָתָה לוֹ לִיעֲשׂוֹת
בְּשֵׁם הָאֵל נִכְרִית אֲלֵל כְּסֵדֶר הַמִּשְׁכָּה
וְזִכָּרֹה הוּא לְכַבֵּדָה הֵן רַחֲמָנָא: וְנִשְׁעַר
יִצְרָא. וְהֵן קִדְּשׁ בְּשֵׁטֶר כִּיֵּל כְּחֵץ
כֵּן. וְהֵינּוּ כִּיֵּל בְּתַמִּים וְהֵן כִּיֵּן לְקִדּוּשֵׁי

מסורת הש"ס

(א) [לעיל כט:]; (ב) [שבת:];
 (ג) [וש"ג]; (ד) קידושין ט. ע"ש ב"ב
 נא.; (ה) לעיל לח. [וש"ג];
 (ו) שם לט.; (ז) [גיטין פב:];
 (ח) לקמן נ"ד. (ט) גיטין כו.;
 (י) [דברים כה:]; (יא) [ש"ל
 כרשב"ג]; (כ) [ש"ל גברא,
 (ל) [וע"ע חוס' קידושין ט.
 ד"ה אע"פ];

הגהות הב"ח

(6) גמ' כילד מצוות
המתקין: שם פשיעה
סדי'א (הוראל) תלמך מר:
(ג) רש"י ד"ה הכא וכו'
מיבעי לן הכא ו' מהמי
(ד) ד"ה הכא וכו' נמו לה
משנכסה:

תוספות ישינים

ועל למעש שלטא דרענן
לאו שלטא ממע אלל תורבא
מרבנן ולאו מעשר דוקא
אלל מנהק דאמרי
בעשרה יוספין (קדושין
ע.) גבי גדי יתרה דקייא
ליה השוא רבנא יתרה
בין פוסקאל:

מוסף רע"י

[illegible]

נכסו (לעיר טע.). אפילו
לא נתגרשה אלא
מאשה. דלמך לה הרי
את מגורשת ממני ואי את
מושרת לכל אדם (גיטין
:בג) כגון שכתב געט
ואמר לה הרי את מגורשת
ממני ואי את מושרת לכל
אדם, שלא נתגרשה זו
לגמרי אלא מאשה נפרדה,
לא יקחו. אם את מת
הותרת לנפש (קמחן טז.).

בניטא] מתקין לה רבה בר חנן אלא מעתה יהיב
דפסלה א"ל התם לא פסיל בכהונה "הכא קפסיל
גרושה" מאישה לא יקחו^ט אפילו לא נתגרשה אלא
דיח הגמ' שפוסל בכהונה אמר רמי בר חמא^י הרי א
כתוב גמ' לארוסתי לכשאכנסנה אנרשנה הרי זה גמ'

ואמאי נקט אע"פ שאין זו שיה פרוטה דאין זו שום רבותא דקך
גמתינה אחרי תיבת את ספר המקנה ס"ד לייבעי שיה שיה
דפרק כל הגט (גיטין 97 ב:) אמרינן דאין גט שלא יאמר
גט אלא דיעבד שצבר ומגרשה וזו ואין נראה להחם
ששכתב גט שאלו נשואין שהאזן וזו תמינה דאפילו